

MA'MA

CHILDREN'S CENTER OF NORWAY

Nr. 1 – 2010

Vi har nå bestemt å starte byggingen av 1. etasje på sykehuset

Ranseloverlevering

Med ønske om et godt og fremgangsrikt nytt år, takker jeg dere alle for innsatsen i 2009. Gud har vært stor over MaMa's og har igjen vist at han er vår sikre kausjonist. For Filippinene har det igjen vært et krevende år med katastrofer som har begravd deres innbyggere i tusentall. Sorgen og den økonomisk krisen er enorme.

Vi er de første som kommer med nødhjelp, fordi vi er så stasjonære og har mannskaper på plass. Uten deres ekstrahjelp og økonomisk støtte i 2009 og forbønn har det ikke vært mulig å hjelpe så mange. Aktivitetsnivået har vært høyt.

Supplerende matutdeling

I mere enn 10 år har vi foretatt supplerende matutdeling til underernærte barn 2 ganger i uken. 400 barn har fått mat, medisiner, og vitaminer mot orm. Mødrene har deltatt i seminarer om barnestell, renslighet, oppdragelse og omsorg. Så langt har de vært samarbeidsvillige.

Utdanning

Tilbudet her er semesteravgift, transport lommepenger, prosjektstøtte, skolebøker, uniform og ransler. De går på offentlig skole. De er også oppmuntret til å delta i verdibaserte programmer og aktiviteter. 94 studenter har studert i college i 2009. 413 barn går i førskole. For tiden driver vi 5 førskoler i forskjellige slumområder. 19.296 barn og unge fra fattige familier i 30 landsbyer har fått muligheter til å starte på skole i 2009.

Medisinsk hjelp

Vi har hatt 8 Medical mission og 4 Dental mission. Til sammen har 3.250 klienter fått hjelp. Foruten denne hjelpen har vi gitt nødhjelp under flommen i 3 områder hvor hjemmene lå under vann.

Familieprogram

Til sammen har 1.000 kvinner (noen menn) deltatt i familieplanlegging. Svangerskapskontroll for 180 mødre. 20 fødsler har vært hjemme. Vi venter på sykehuset! Kreftprøver (livmorhals) 120. Sterilisering 38 kvinner. Prevensjon 70.

Fengselsarbeidet

Toalettsaker er delt ut til 2 forskjellige fengsler 6 ganger i dette året for ca 500 innsatte. Fri tannbehandling, vitaminer, og medisiner er også delt ut. 6.586 innsatte har fått en eller annen slags hjelp til seg selv eller til barna sine utenfor. Barna har også fått skolemateriell, så de kan gå på skole når pappa sitter i fengsel.

Fengselsarbeidet gir frukter. Hver uke er det innsatte som overgir seg til Gud. Under fellesskapet vil de gjerne delta med sine vidnesbyrd. Alle som vil får en bibel som de leser flittig. Vi formidler kontakt med familie og oppmuntrer dem til å forandre livsstil når de kommer ut. Dette styrker dem i troen på at det er mulig med Guds hjelp. Vi deler Guds kjærlighet og omsorg med dem. Oppmuntrer dem igjen og igjen med at de er ikke annen rangs mennesker, men Guds elskede barn som har tråkket feil og det har gitt enorme konsekvenser. Budskapet er ikke fordømmelse men nåde. Gud tilgir når de ber om det. Han ønsker å gjenopprette og gi dem et nytt liv. Det var HÅP FOR RØVEREN PÅ KORSET. JESUS TOK HAN MED SAMME DAG SOM HAN DØDE.

QUO VADIS 2010

Hvor går veien videre. Med Guds kjærlighet og hans ubegrensede nåde, vil jeg/vi fortsette i barmhjertighetens tjeneste.

Jessabel Ruga. Det skal bli tatt mål av protese slik at den passer til hun begynner på skolen

Være mesterens hender og føtter der hvor de færreste går. Fortsette å gi håp i håpløsheten. Fortsette med alle gode midler å berge liv. Fortsette å ta imot mere kjærlighet, gi tilbake til Gud, (elske ham) og alle dem som trenger å bli sett og hørt i denne urettferdige verden. Få tilgivelse og gi tilgivelse.

Kjærlighetens håp er Guds mektige hender som bygger broer over stygge stup.

Sykehuset

Vi har nå bestemt å starte byggingen av 1ste etg. på sykehuset. Papirarbeidet med myndighetene har vært i gang allerede en tid, men Helsedepartementet har det siste ordet før oppstart. De fattige i slummen jubler. Der vil vi få mange problemer, men vi tar ikke dem idag. Når de kommer, løser vi ett og ett. Gud gir kraft og visdom. Det har vært mange gjennom 22 år som har fått sin løsning.

Nå trenger vi mange nye faste givere. Vi vil ikke legge ned noen av de programmer vi allerede har men vi vil tro Gud for større gaver.

Velsign andre og du blir velsignet.

Daisylyn D. Driz
Program offiser

Rachel Trovi
Mamma

ET STERKT MØTE MED EN FREMMED VERDEN

Det var med blandede følelser jeg satte meg på flyet til Manila den 10. oktober. Det hadde lenge vært bestemt at jeg skulle arbeide på Håpets Havn, noe jeg hadde sett frem til med stor glede. Jeg har fulgt med Rachels arbeid fra sidelinjen i mange år, og hatt et håp om at jeg en gang skulle få arbeide i Manila. Endelig var det blitt virkelighet. Det jeg ikke hadde regnet med var å komme midt opp i en flomkatastrofe.

Bildet til venstre: Jenter i Cavite City fengsel

Jeg ble møtt på flyplassen av Rachel og Cardin, og under den ca 1 times lange kjøreturen ut til Håpets Havn fikk jeg en viss forberedelse på hva jeg hadde i vente. Det var mye vann og slum nesten overalt, men Håpets Havn hadde ikke fått noen vesentlig skade. Senteret for tyfonene har vært lenger nord på øya.

Det vil si, inntil en uke etter jeg kom, da var det vår tur og jeg fikk virkelig føle hva en tyfon vil si. Da blir en sterk kuling på Østlandet hjemme ikke mye å snakke om.

Rachel har gjort/gjør en fantastisk jobb. Foreløpig er det ca. 20 000 mennesker som har fått en eller annen form for hjelp i forbindelse med flommen. Jeg fikk være med på en hjelpesending, med pakking av mat og utdeling dagen etter. Det gjorde et sterkt inntrykk å se mennesker som vasset i vann til oppunder armene, og hvor hjemmene deres var mer eller mindre ødelagt. Enkelte hadde greid å skaffe seg et levebrød ved å frakte mennesker på provisoriske "flåter". Vi ble også fraktet rundt med disse farkostene for å få et inntrykk av de værste rammede områdene. Dette er jo arbeid som gjøres i tillegg til det "faste" hjelpearbeidet som gjøres av Håpets Havn.

Jeg har vært så heldig å få være med på det meste av hjelpearbeidet som gjøres fra Håpets Havn, blant annet fengselsbesøk. Både hos mannlige og kvinnelige innsatte. Her kan de sitte opptil 40 personer i en celle. De sover på skift, da det ikke er plass til at alle ligger

samtidig. Det er ingen lufting bare en vifte for de som er heldige. Det ble delt ut, blant annet toalettartikler, fra fengselet får de ikke engang såpe. Da sier det seg selv hvordan hygienen er.

Etter å ha vært innelåst i cellen sammen med de innsatte i ca. 1 time, er det utrolig deilig å komme ut i frisk luft.

Slumområdene som oppsøkes er helt ubeskrivelige. Behovet for hjelp er ubegrenset, menneskene her mangler det meste. Det kan virke som den hjelpen som blir gitt er en dråpe i havet, men når man ser konkret resultat av hjelpen til det enkelte menneske/familie, skjønner man viktigheten av all hjelp.

Etter en dag ute er det godt å være tilbake i Håpets Havn og møte alle de blide ansiktene til menneskene som bor her. Her får de dekket sine elementære behov og de får kjærlighet og god omsorg.

Jeg sitter igjen med en utrolig takknemlighet for å ha fått muligheten til arbeide i MaMa's. Bli kjent med staben som gjør en fantastisk jobb. Alle barna, de minste som kommer løpende og vil ha en klem hver gang man viser seg, og de eldre, og ikke minst Rachel, hun er et unikum av et menneske som gjør et fantastisk arbeid og har et pågangsmot som er helt utrolig.

Jeg takker igjen for tiden jeg fikk være på Håpets Havn, det har gjort noe med en liten sjel fra Norge, og jeg håper jeg kan få muligheten til å komme tilbake.

Hilsen Turid Brattberg

Resultat av midlene som kommer fra Norge

Rachel Trovi, pastor Connie og undertegnede dro til Øya Palawan. Der drives det arbeid blant folket. De har lenge ønsket å få besøk av Rachel Trovi.

Etter en flytur på ca en time landet vi på flyplassen i Puerto Princesa. Der ble vi møtt av kontaktpersonen og hans kone og noen flere. Han hadde ordnet med det praktiske og opplegget av turen rundt om på øya. Vi skulle møte folket og få dele ut skolemateriell til barna. De fikk ransler som inneholdt skrivesaker, skolebøker, t-skjorter for et semester.

Skolemateriellet var tidligere pakket og sendt til Palawan med båt. Vi hadde med oss lister med navn på de barna som skulle få hjelp til skolegangen. Palawan viste seg å være ei vakker øy med lange flotte sandstrender, palmer og blomster. Her var søppeldunker, så noe særlig søppel så vi ikke. Mange grupper av folket hadde svært lite å leve av. De bodde også veldig spredt rundt om i skogene.

Vi ble kjørt rundt på øya. Mange av veiene var forferdelige, mens hovedveien var noe bedre. Den jobbet de også med.

Utdelingen foregikk i småkirker og på småplasser. Der samlet folk seg. Mange hadde reist langt, først gått, deretter kommet seg videre med trehjuls-motorsykel eller på lastebil. Alle var forventningsfulle og glade og var spente på møtet med Mamma Rachel, som alltid hadde noe godt å si.

Noen av barna sang for oss. Det var mange glade barn og voksne som kunne reise hjem etter en spennende dag.

Takk til Gud og alle glade givere. Her er et av resultatene av midlene som kommer fra Norge. Barn får muligheter til skolegang, som igjen åpner for nye muligheter.

Godt nytt år til dere alle.

Hilsen Birthe Sofie Bunkholt Sørensen

SPORTY BIL
www.sportybil.no

5 ARS

Hyundai senteret i Telemark
Klyvevn. 54; Tlf: 35 12 28 00

Ma'Ma Children's Center of Norway

Takk for at vi fikk ta del i et så konkret og givende hjelpearbeid!

Forlatte husrester halvveis nedsunken i sand, store vannmasser på alle kanter, intet liv å se. Naturen har på ny vist sin kraft og begravd hundrevis av mennesker i vann og sandmasser. Dette var synet som brått møtte oss på vei inn i det hardt rammede tyfonområdet Zambales.

Den langstrakte elven, Santo Tomas River renner gjennom 11 kommuner opp mot en vulkan. For 40 år siden dekket denne vulkanen hele elvegrunnen og områdene rundt med vulkansand. Til tross for advarsler valgte likevel befolkningen å etablere et samfunn og bygge sine hjem ved elvebredden. I sommer, da tyfonen traff Zambales, fikk de oppleve konsekvensene av dette. Store vannmasser gjorde at elva gikk over sine bredder og rev bort den finmalte sanden under husene. Da de på ny ble rammet av kraftig uvær i forbindelse med tyfonen som herjet i Manila, september 2009, hadde befolkningen lite å stille opp med.

Befolkningen gjør det beste ut av situasjonen

Selv opplevde vi store vannmasser og kraftig vind, men skjønnte ikke alvoret før vi dagen etter beveget oss inn mot storbyen Manila. Tankene våre gikk da til Zambales der befolkningen fra før av ventet på bistand fra Ma-Ma's Hope Haven of Norway. Sammen med en fullpakket lastebil kunne vi kort tid etter kjøre inn i Zambales med forsyninger med mat, klær og medisiner. Etter det forferdelige synet ved elvebredden ser vi overlevende familier bo i telt og "skur" satt opp langs veien. Til tross for katastrofen er det utrolig å se hvordan befolkningen gjør det beste ut av situasjonen. Barna fortsetter blant annet med undervisning, ikke lenger i en skolebygning, men på benker under en presenning.

600 familier i kø

Fremme ved matutdelingsstasjonen har ca 600 familier allerede stått flere timer i kø for å sikre seg litt mat. Bak de takknemlige smilene, ligger det tragiske skjebner. Menneskene har ikke bare mistet alt de eier, men også kanskje familiemedlemmer. Etterhvert som matforsyningene går mot slutten forflytter køen seg til stedet hvor Ma-Ma's tilbyr medisinsk undersøkelse og behandling. En mor kommer bærende med sin to år gamle sønn på armen. Gutten veier bare fem kilo, er svak, tar ikke til seg næring og har høy feber. Dette er bare et av de mange alvorlige tilfellene vi møter denne dagen. Etter konsultasjonen får moren utdelt gratis medisiner for at sønnen skal kunne bli frisk.

Før hjemreise tar vi et siste stopp lenger oppe i fjellene der urbefolkningen holder til. Barn springer barfotete mot oss og stiller seg tålmodig i kø for å få utlevert skolesaker. Mødrene holder seg i bakgrunnen ventende på en pose ris.

Etter en lang dag sitter vi igjen med mange nye inntrykk. Vi har tydelig sett at selv om en ikke kan hjelpe alle, kan alle hjelpe noen. Vi vil derfor takke Ma-Ma's for at vi fikk mulighet til å ta del i et så konkret og givende hjelpearbeid.

Takk for oss!

Hilsen sykepleiestudentene Siri Bremnes, Arja de Vreede, Anne Sofie Tveit og Birgitte B. Bua.

Driftsresultat pr. 31.12.09

	2009	2008
Gaveinntekter	3 872 810,06	2 501 750,66
Gaver til spesielle formål/Sponsing	345 740,00	393 600,00
Driftsinntekter	4 218 550,06	2 895 350,66
Regnskapshonorarer	2 500,00	2 500,00
Trykking Nyhetsbrev	15 000,00	15 000,00
Telefon/ADSL	4 625,28	6 495,55
Porto	25 193,31	40 744,65
Reisekostnader	31 255,00	20 361,00
Overført til Manila	2 870 000,00	2 400 000,00
Gebyrer bank/post	3 199,00	2 469,50
Kontorrekvisita/datautstyr	13 865,00	4 668,00
Årsavgift Lotteri- og Stiftelsestilsynet	3 500,00	3 500,00
Andre kostnader	200,00	1 474,08

Driftskostnader	2 969 337,59	2 497 212,78
Driftsresultat	1 249 212,47	398 137,88

Finansinntekter/kostnader

Renteinntekter	393 183,55	635 627,45
Finansinntekter	393 183,55	635 627,45
Årsoverskudd/-underskudd	1 642 396,02	1 033 765,33

RETURADRESSE:

B R. Trovi,
Postboks 2,
3993 Langesund

Jhon Dee Dela Cruz. Han kom hit med ormer som kom ut av nesa og munn. Men har fått behandling, og han har kommet seg. Han blir fulgt opp og bor hos oss nå.

I Cavite City fengsel for å levere stoler.

MA'MA

CHILDREN'S CENTER OF NORWAY

Daglig leder, Rachel Trovi: ract@online.no
Styreleder, Frank Trovi: fr-trov@online.no

Ma'Ma Children's Center of Norway

Den norske Bank, Langesund

7153 05 01943 Foliokonto

NO88 7153 0501 943 IBAN-nummer

7878 05 54362 Foliokonto, tidl. Postgiro

Bamble og Langesund Sparebank, Langesund

2601 16 76331 Mamma Rachels Minnefond

2601 16 67812 Høyrentekonto

TelemarksEkspressen

Tlf.:900 50 718

ERIK TANCHE NILSEN AS

Miljømerket trykksak 241 749 Erik Tanche Nilssen AS